

Arrest

nr. 301 926 van 20 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 april 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 november 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 12 oktober 2021 toe op het Belgische grondgebied en diende op 13 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) trof op 12 april 2023 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan op 17 april 2023 per aangetekend schrijven in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Afghaans staatsburger te zijn van Pashtoun origine. U bent geboren in 2003 in Pole-Charky, district Bagrami in de provincie Kabul, waar u tot aan uw vertrek verbleef. U woonde daar samen met uw ouders, jongere broer en jongere zus. Uw vader werd na uw vertrek gedood door de taliban. U praktiseert de soennitische islam. U ging twee jaar naar school. Verder werkte u in de groentenwinkel van uw vader. U kreeg een contract met de overheid om dagelijks groenten te leveren.

U had een contract met de Butkhak basis waarbij u hen dagelijks van groenten voorzag. U deed dit werk al anderhalve maand toen uw paternale oom Q.(...) B.(...) dit te weten kwam. Deze oom was zelf lid van de taliban. Hij belde uw vader meermaals met de boodschap dat u uw werk diende te stoppen. Uw vader nam dit eerst niet serieus. Later stuurde uw paternale oom dreigbrieven naar jullie huis. Jullie dachten aanvankelijk dat het gewone brieven waren. Uw maternale oom vertelde u dat het dreigbrieven waren en verscheurde er een paar. Nadien kwam u samen met uw maternale oom tot de beslissing dat het niet meer veilig voor u was in Afghanistan te blijven en verliet u het land.

U reisde via Pakistan en Iran naar Turkije en kwam op die manier het grondgebied van de lidstaten binnen via Bulgarije, waar u op 16 augustus 2021 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Na een verblijf van 40 dagen trok u verder tot u in Servië aankwam. U verbleef er ongeveer 15 dagen en reisde verder naar Roemenië waardoor u opnieuw het grondgebied van de lidstaten binnenkwam. Vervolgens reisde u via, voor u onbekende landen, door naar België waar u aankwam op 12 oktober 2021 en uw verzoek om internationale bescherming indiende op 13 oktober 2021. U verklaarde bij aankomst minderjarig te zijn. DVZ vroeg in het kader van de Dublinreglementering overname van uw verzoek aan Bulgarije, maar u bleef in België.

Na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 besloot één van uw maternale ooms te vluchten naar Iran met uw broer W.(...) G.(...). Nadat zij in Iran zijn aangekomen, hebt u geen contact meer met hen gehad. Na uw aankomst in België vertelde uw moeder u dat uw vader werd meegenomen door uw paternale oom en zijn mannen en dat zijn lichaam 28 dagen later werd teruggevonden. In die periode kwam uw paternale oom naar uw huis om uw moeder te vragen waar u was. Hij beschuldigt u ervan te hebben gewerkt voor de voormalige overheid. Tot op vandaag valt hij uw moeder lastig en slaat hij haar. Hij heeft haar huis afgenomen en daardoor is zij verhuisd naar Taghab in de provincie Kapisa. Ook in Taghab komt uw oom haar geregeld lastig vallen. Deze oom dreig ermee uw zus, die nog een kind is, gedwongen uit te huwelijken.

Concreet vreest u bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door uw paternale oom die lid is van de taliban omdat hij u ervan verdenkt diensten te hebben geleverd aan de vorige overheid.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: drie dreigbrieven van de taliban, uw arbeidsovereenkomst met de vorige overheid, en een kopie van uw taskara.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Uit uw verklaringen blijkt dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door uw paternale oom die lid is van de taliban omdat hij u ervan verdenkt diensten te hebben geleverd aan de vorige overheid. U slaagde er niet in deze vrees aannemelijk te maken.

Vooreerst bestaan er ernstige twijfels over het door u aangemeten profiel van minderjarige. Zo gaf u bij de Dienst Vreemdelingenzaken als geboortedatum 31 oktober 2004 op, wat betekent dat u op het moment van uw aankomst in België net geen 17 jaar zou zijn geweest (zie fiche NBMV en Verklaring DVZ, nr. 4). Bij het CGVS stelde u dan weer dat uw precieze geboortedatum niet weet en dat uw vader u gezegd zou hebben hoe oud u was (CGVS p 3). Wat er ook van zij, volgens het leeftijdsonderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij werd uw leeftijd op 10 november 2021 vastgesteld op 19,80 jaar met een standaarddeviatie van 1.59 jaar. Rekening houdende met deze standaarddeviatie wil dit zeggen dat u minstens 18 jaar oud was op 10 november 2021 (de datum waarop het medisch onderzoek werd uitgevoerd). Uw taskara kan hier geen ander licht op werpen. Zoals uit objectieve informatie blijkt zijn Afghaanse documenten makkelijk op niet-reguliere wijze te verkrijgen in binnenen buitenland, en is de betrouwbaarheid van Afghaanse (identiteits-) documenten gering. Het Verdrag voor de rechten van het kind is gezien uw meerderjarigheid niet op u van toepassing.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat het CGVS geen enkel geloof hecht aan uw verklaringen over de omstandigheden waarin u dagelijks groenten leverde aan een militaire basis in Buthak. Zo lijkt u niet te weten wanneer uw contract met de overheid is begonnen (CGVS, p 7). Uw arbeidsovereenkomst biedt hierover ook de nodige uitleg niet. Bovendien hebt u op DVZ niet eens vermeld dat u samenwerkte met de Afghaanse overheid. U hierover bevroegd, komt u niet verder dan te zeggen dat u niets vertelde omdat de tolk op DVZ boos werd op u (CGVS, p 7). Uw verklaring voor deze ommissie overtuigt allerm minst aangezien u de vragen die volgden wel hebt beantwoord en het gehoorverslag van DVZ hebt aanvaard en getekend (Zie CGVS vragenlijst DVZ). U bovendien bij aanvang van het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd hoe het interview op DVZ was verlopen, antwoordde u dat het goed was verlopen maar dat u niet alle details hebt kunnen vermelden (CGVS p. 3). U zou toen alleen gesproken hebben over het feit dat uw oom en neven bij de taliban zijn, zonder over uw contacten met de voormalige Afghaanse overheid te spreken. Dit kan bezwaarlijk als een detail gezien worden, en het is dan ook zeer merkwaardig dat u niet eens kort vermeldde dat u groenten leverde aan en daarom door uw oom van spionage verdacht werd. U gaf ook aanvankelijk zelfs niet aan dat de tolk op DVZ boos was geworden op u, en vermeldt dit pas na confrontatie met een ommissie. Het betreft dan ook louter een post-factum verklaring.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over de manier waarop uw paternale oom te weten is gekomen dat u groenten leverde aan het leger van weinig consistentie getuigen. Zo stelt u eerst dat uw vader al een contract had met het leger en dat u dat hebt overgenomen (CGVS, p 13). U antwoordde bovendien dat uw vader voordien ook al constructiemateriaal leverde aan het leger in Taghab (CGVS, p 7). U gevraagd waarom uw paternale oom eerder niets zei over het werk van uw vader bij de overheid, antwoordt u: "hij wist gewoon dat mijn vader een tractor had en alleen constructiemateriaal verstuurde naar andere mensen en andere organisaties. Hij wist de job van mijn vader niet." (CGVS, p 9). Het is dan ook opmerkelijk dat uw paternale oom niet geweten zou hebben dat zijn broer heeft gewerkt voor de overheid maar wel plotseling dat u, werkzaam in dezelfde winkel, het contract dat uw vader had met het leger, voortzette. Daarenboven verklaart u dat u niet weet hoe uw oom te weten is gekomen dat u een contract heeft met de overheid. Zo stelt u: "Misschien vertelden sommige van hun informanten of agenten over mijn job en hij vermeldde dit aan mijn vader dat ze kwamen te weten dat zijn zoon een contract had met de overheid." (CGVS, p 9). Wanneer u even later gevraagd wordt hoe de levering van groenten aan de basis in Butkhak gebeurde, stelt u dat er elke dag vijf of zeven soldaten naar uw winkel kwamen in hun Ranger om hun bestelling op te halen (CGVS, p 14). Dat u aanvankelijk aangaf niet te weten hoe de taliban konden doorhebben dat u groenten leverde aan het leger maar vervolgens plots verklaart dat er elke ochtend een groep soldaten naar uw winkel kwamen in hun Ranger, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ook uw verklaringen omtrent de talibanconnectie van uw paternale oom Q.(...) B.(...) overtuigen allerm minst. Zo stelt u dat u al jaren geen contact heeft met uw paternale oom en zijn zoons (CGVS, p 6 en 7). U lijkt ook niet te weten hoe zij bij de taliban zijn aangesloten en waar zij woonden toen u zich nog in Afghanistan bevond (CGVS, p 6 en 8). U bent onduidelijk over de contacten van uw vader met deze oom, zijn broer: eerst beweert u dat niet u maar wel uw vader hen zag (CGVS p. 7), wat verder in het persoonlijk onderhoud stelt u dat er geen persoonlijke contacten waren met uw vader (CGVS p. 9). U nog gevraagd wat de rang was van uw oom bij de taliban en zijn taken houdt u het op algemeenheden: hij was hoofd van een kandak (bataljon), doodde mensen of eiste dat mensen hun job voor de overheid stopten, en zocht materiaal en voedsel voor de taliban (CGVS p. 8). Nochtans beweerde u zelf dat hij in de streek een bekende leider was (CGVS p. 8). Bij welke talibangroep hij behoorde of onder welke leider/commandant hij zelf diende weet u niet. Ook van uw neven hun rang of rol bent u amper op de hoogte.

Uw verklaringen over de bedreigingen door de oom zijn eveneens zwak. De bedreigingen begonnen toen uw paternale oom plotseling uw vader belde met de eis dat u uw werk met de overheid beëindigde (CGVS, p 9). Dat uw oom met wie u jarenlang geen contact heeft gehad en die wist hoe u en uw vader dachten over de overheid (CGVS, p 8 en 9) er nu ineens een probleem van maakt dat u voor de overheid werkt, doet in deze al de wenkbrauwen fronsen. U hierover bevroegd, komt u niet verder dan te stellen: "Ze waren er tegen dat familie werkte voor overheid, Fransen en Amerikanen omdat hij zei: we zijn tegen hen en waarom steunde u hen?" (CGVS, p 15). Verder stelt u dat u zelf nooit persoonlijk werd bedreigd door uw paternale oom (CGVS, p 11). Alles verliep via uw vader. Hij was degene die meermaals gebeld werd (CGVS, p 6, 9, 10, 11, 12 en 13). Er dienen twee zaken opgemerkt te worden hieromtrent. Ten eerste is het opmerkelijk dat uw vader onmiddellijk toegeeft dat u voor de overheid werkt en er niet voor kiest om te liegen in een poging zijn zoon te beschermen (CGVS, p 9). Ten tweede wordt u via uw vader meermaals bedreigd maar lijkt hij deze bedreigingen niet serieus te nemen (CGVS, p 13). Wanneer uw oom dreigt naar uw winkel te komen en u daar te vermoorden, geeft uw vader u als advies: "Ga niet te ver van de winkel, blijf in de winkel en zorg voor jezelf." (CGVS, p 10 en 13). Eerder vreemd gezien het toch om een concrete bedreiging tegen uw persoon ging. Daarenboven stelt u dat uw problemen eigenlijk al begonnen toen uw oom aan uw vader vroeg u in te schrijven in de madrassa (CGVS, p 13). U ging hier nooit op in en uw oom heeft dit nooit meer vermeld. Bovendien blijft u heel vaag over de plaats en het tijdstip waarop

u zich diende te presenteren bij uw paternale oom. U gevraagd waar u zich diende te presenteren, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p 15). U gevraagd wanneer u zich diende te presenteren antwoordt u aanvankelijk "op een maandag" (CGVS, p 15) om nadien te zeggen dat u een voorbeeld gaf en dat ze u niet konden bezoeken aangezien u in een regio woont waar de overheid de controle had (CGVS, p 16). De afwachtende houding van zowel u, uw vader als uw paternale oom doet bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees.

Ten slotte legde u ongeloofwaardige verklaringen af over incidenten die zijn gebeurd na uw vertrek. Zo stelt u dat uw maternale oom en uw broer gevlucht zijn naar Iran en dat u sindsdien niets meer van hen hebt gehoord (CGVS, p 4 en 6). U linkt hun vlucht tevens aan uw problemen met uw paternale oom (CGVS, p 6). Aangezien u uw eigen vrees niet aannemelijk hebt kunnen maken kan ook weinig geloof gehecht worden aan de vrees van uw maternale oom en broer W.(...) G.(...) hieromtrent. Daarenboven stelt u dat uw vader drie-vier maanden voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd gedood (CGVS, p 3). Het is echter opvallend dat uw moeder u dit nieuws eerst niet wou vertellen. Zo beweert u dat u eens hier lang aan uw moeder vroeg om uw vader te spreken maar dat ze de boot afhield (CGVS p. 10). Het gegeven dat uw familie zou verzwijgen dat uw vader ook door de taliban werd gedood is onverenigbaar met het feit dat ze u naar hier stuurden omwille van een vrees voor de taliban, gezien zijn moord net zou bijdragen aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U gevraagd waarom de taliban uw vader pas na de machtsovername vermoord hebben, antwoordt u naast de kwestie (CGVS, p 15). U een tweede keer gevraagd, komt u niet verder dan te zeggen: "Ze vermoordden vader omdat ze over mij vroegen dat hij hen mij moest presenteren. Ze dachten dat vader me ergens anders had verstopt, wisten niet dat ik het land had verlaten." Wat er ook van zij, u kon niet duidelijk maken dat het uw oom was die uw vader heeft gedood. Hieruit kan geconcludeerd worden dat u de problemen na uw vertrek evenmin aannemelijk maakte.

De voorgelegde documenten zijn niet in staat de appreciatie van het CGVS inzake uw verzoek in positieve zin te wijzigen. Uw taskara die u hebt voorgelegd is niet van die aard dat zij relevant is. Uw taskara bewijst enkel uw identiteit wat in deze niet noodzakelijk betwist wordt. Uw arbeidsovereenkomst betreft slechts een fotokopie, terwijl de bewijswaarde van kopies gering is gezien deze makkelijk te manipuleren zijn. Bovendien kan er weinig geloof worden gehecht aan deze taak. In verband met de dreigbrieven die u ontvangen hebt, stelt het CGVS vast dat dergelijke handgeschreven brieven door eender wie kunnen zijn opgesteld, en de bewijswaarde ervan dus relatief is. Verder dient te worden opgemerkt dat u al op de hoogte was van deze dreigbrieven toen u in Afghanistan verbleef (CGVS, p 11). U liet echter na hun bestaan te melden tijdens uw onderhoud op DVZ. U hierop gewezen, verklaart u echter dat men u zei uw documenten mee te nemen voor uw persoonlijk onderhoud en ze daar te bespreken (CGVS, p 12). Pas na het onderhoud bij uw advocaat op 6-7 maart ondernam u stappen om deze documenten te verkrijgen (CGVS, p 5 en 12). Het is dan ook opmerkelijk dat u dergelijke documenten, die aan uw vrees gelinkt zijn, niet onmiddellijk vermeldt. Aan uw uitleg voor deze ommissie kan geen geloof worden gehecht. Daarnaast lijkt u ook niet te weten welke documenten u voorlegt. Zo stelt u dat het gaat om twee dreigbrieven en één brief van de malek die uw verhaal bevestigt (CGVS, p 11). Uw voorgelegde documenten betreffen echter drie dreigbrieven en geen brief van de malek (zie groene map). Er mag van u verwacht worden dat u op zijn minst op de hoogte bent van de stukken die u voorlegt ter staving van uw asielrelaas. Wanneer u gevraagd werd hoe uw paternale oom uw adres weet, stelt u: "Ik weet niet precies maar ik zei al dat hun intelligence heel sterk was en ze kunnen alle soorten informatie vinden over iedereen." (CGVS, p 13). Daartegenover stelt u dat uw oom niet op de hoogte was dat u vertrokken was uit Afghanistan (CGVS, p 10). U gewezen op deze tegenstrijdigheid antwoordt u naast de kwestie en stelt u: "Ik weet niet precies hoe het gebeurde maar ze zeiden mijn familie dat ook al doden we hem na 10-15 jaar, we zullen hem straffen." (CGVS, p 13). Uw verklaring overtuigt allerminst. Als laatste punt dient opgemerkt te worden dat u aangaf dat uw maternale oom de dreigbrieven las aangezien uw vader ongeschoold was (CGVS, p 11 en 13). U gevraagd waarom uw oom dreigbrieven zou sturen naar zijn broer wetende dat hij ze niet kon lezen, komt u niet verder dan te stellen: "Ze wisten misschien dat mijn vader iemand zou kunnen vinden die de brieven kon lezen voor hen." (CGVS, p 13). Uw verklaring biedt geen voldoende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheid.

Over de inhoud van uw dreigbrieven dient het volgende gezegd te worden: uw dreigbrieven zijn gericht tot andere talibanstrijders waarin ze opgeroepen worden u te doden (zie vertaald document, groene map). U stelt dat u deze dreigbrieven thuis ontving (CGVS, p 11). Het is heel onlogisch dat de taliban brieven die gericht zijn aan hun talibanstrijders onder uw deur zouden schuiven of op uw deur zouden plakken en u daarmee de kans zouden geven om ze te verwijderen. Ten tweede wordt er in de dreigbrief (referentienummer 77) gemeld dat er een talibanstrijder samen met een malek, imam of dorpsoudeere naar uw huis dient te gaan en u te vragen niet voor de overheid te werken (zie dreigbrief, ref. nr. 77). Opnieuw is het zeer onlogisch dat uw paternale oom zo omslachtig te werk gaat en de hulp nodig heeft van tussenpersonen om u iets te laten zeggen dat hij u meermaals zelf heeft gezegd aan de telefoon met uw vader (CGVS, p 15). Ook hebt u gezegd dat uw moeder degene was die twee dreigbrieven meenam uit

haar huis in Kaboel en ze naar u verstuurde (CGVS, p 12). Aangezien de brief gedateerd is op 28 februari 2023 en u aangaf dat uw moeder sinds de machtsovername die plaatsvond in augustus 2021 niet meer in Kaboel woont en er ook niet meer naartoe kan (CGVS, p 4 en 15), is de herkomst van deze brief twijfelachtig.

Bovendien hebben documenten slechts bewijswaarde, indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non. Op zichzelf kunnen documenten de ongeloofwaardigheid van verklaringen niet herstellen. Uit aan uw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt ook dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen.

Volledigheidshalve merkt het CGVS op dat u ook internationale bescherming heeft gevraagd in Bulgarije, maar dat u de procedure daar niet heeft verder gezet. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt en de procedure volgt, zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u Bulgarije al snel verliet doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen dient te worden besloten dat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon,

tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf en de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld exoverheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afgaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEd registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke

slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire

situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M’Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op

intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf en

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabu_I_Citry_Mazar_Shari

blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig

waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op

ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Verzoekschrift en aanvullende nota's

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Verzoeker herhaalt dat hij Afghanistan is ontvlucht omwille van de verdenking die uitging van zijn paternale oom dat hij diensten zou hebben geleverd aan de overheid. Hierna overloopt verzoeker de risicoprofielen die zijn opgesomd in de EUAA *Country Guidance* van april 2022. Uit deze opsomming besluit verzoeker dat hij tot een risicogroep behoort die nood heeft aan internationale bescherming.

Vervolgens uit verzoeker kritiek op het leeftijdsonderzoek door de FOD Justitie, waarbij hij op basis van informatie uit de interventie van het 'Platform Kinderen op de Vlucht' bij het EHRM oppert dat de gebruikte methode onbetrouwbaar is.

Naar aanleiding van de vastgestelde vaagheid van zijn verklaringen over de activiteiten voor de overheid en de wijze waarop zijn paternale oom dit te weten kwam, oppert verzoeker dat hij laaggeletterd is en dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden. Verzoeker benadrukt voorts in zijn middel dat hij zelf geen contact had met zijn paternale oom en dat alle contacten via zijn vader verliepen, waardoor hij niet op de hoogte was van de rol van zijn paternale oom bij de taliban. Ook betreffende de concrete bedreigingen door zijn oom herhaalt verzoeker dat hij hiervan niet volledig op de hoogte is omdat hij er geen rechtstreeks contact mee had. Verzoeker stelt nog dat hij door een moeilijke periode gaat omwille van de moord op zijn vader.

Tegen de overwegingen uit de bestreden beslissing aangaande de beperkte bewijswaarde van de neergelegde Afgaanse documenten en de onwetendheid van verzoeker over de inhoud van de neergelegde dreigbrieven, brengt verzoeker in dat hij amper twee jaar naar school ging in Afghanistan en dat hiermee onvoldoende rekening werd gehouden. Wat de inhoud van de dreigbrieven betreft, meent verzoeker dat er wel rekening dient te worden gehouden met de neergelegde stukken en niet enkel met zijn verklaringen, waarbij hij verwijst naar het arrest van het EHRM in de zaak *M.A. tegen Zwitserland* van 18 november 2014.

Met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan in het licht van het door hem geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, haalt verzoeker een mededeling aan van de 'Hoge Commissaris voor de Mensenrechten' van 13 september 2021 betreffende de mensenrechtensituatie na de machtsovername door de taliban en stelt hij dat er problemen rijzen inzake toegang tot de gezondheidszorg waarbij hij onder andere verwijst naar landeninformatie van de WHO. Verzoeker stelt dat er geen garantie is dat de taliban niet opnieuw een schrikbewind zal invoeren. Naar aanleiding van de analyse uit de bestreden beslissing stipt verzoeker aan dat de landeninformatie en de analyse ervan dateren van eind 2021 en dat er geen analyse werd doorgevoerd van meer recente informatie. Bijgevolg, zo stipt verzoeker aan, kan er niet te veel gewicht toegekend worden aan de conclusie dat het niveau van willekeurig geweld significant zou zijn gedaald.

2.2. De verwerende partij maakte op 16 januari 2024 een aanvullende nota over aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) waarin de landeninformatie wordt geüpdatet. Volgende COI-rapporten worden toegevoegd:

"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf

EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>

EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf

EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/20232/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf

EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif

EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf

UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>

COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf

3. Volle rechtsmacht

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.*, Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. Bewijslastverdeling en beoordelingswijze

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting vormen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de richtlijn 2011/95/EU) en van artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de richtlijn 2013/32/EU).

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen,

onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden waaronder internationale bescherming moet worden verleend, zoals omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van het beroep

5.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

5.1.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/3 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967”. Dit wetsartikel verwijst op zijn beurt naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A, (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon “die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”

5.1.2. Verzoeker pakt in zijn middel uit met een opsomming van de risicoprofielen uit de EUAA *Country Guidance Afghanistan* van april 2022 en poneert dat hij tot één van deze risicogroepen behoort omdat zijn paternale oom hem ervan verdenkt diensten te hebben geleverd aan de voormalige overheid.

De Raad merkt evenwel op dat het in de eerste plaats aan verzoeker toekomt concreet aannemelijk te maken dat hij tot een risicogroep behoort, waar hij niet in geslaagd is.

Zo blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker sterk uiteenlopende verklaringen aflegt over de redenen voor zijn vertrek uit Afghanistan. Initieel verklaarde verzoeker ter gelegenheid van zijn registratie als niet-begeleide minderjarige Afghanistan te zijn ontvlucht omdat de taliban hun bezittingen hadden afgenomen (AD, stuk 7, inventaris + documenten DVZ, Registratie VIB, 13 oktober 2021). Vervolgens stelde hij dat hij vertrokken zou zijn omwille van een vrees voor (gedwongen) rekrutering door de taliban omdat zijn oom in vaderlijke lijn daarop aandrong, terwijl zijn vader daar niet mee akkoord ging (*Ibid.*, Vragenlijst CGVS, 8 maart 2022). Tenslotte koppelde verzoeker zijn problemen aan zijn tewerkstelling en die van zijn vader omdat ze met hun winkel een contract hadden afgesloten met de overheid voor levering van groenten aan een legerbasis in Butkhak, zeer tot ongenoegen van zijn paternale oom, die hen om die reden bedreigde (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud, 13 maart 2023, p. 7 en 10). Het gegeven dat verzoeker slechts anderhalf jaar na het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming voor het eerst zijn voornaamste vluchtmotief meedeelt zonder hiervoor een deugdelijke verklaring te kunnen aanreiken, doet in grote mate afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Bovendien blijkt verzoeker geen duidelijke verklaringen te kunnen afleggen over de rechtstreekse aanleiding voor zijn vertrek uit Afghanistan. Zo is hij niet bij machte om te preciseren sinds wanneer er een contract met de overheid bestond, hoe dit tot stand was gekomen en hoe zijn oom in vaderlijke lijn dit te weten kwam (*Ibid.*, p. 7-9, 13). Verzoeker verklaarde nochtans dat hij zelf instond voor de uitvoering van dit contract toen zijn vader ademhalingsproblemen kreeg (*Ibid.*, p. 7) zodat mag worden verwacht dat hij hierover ondanks zijn jonge leeftijd en laaggeletterdheid plausibele informatie kan verstrekken. Zijn verklaringen over de wijze waarop de leveringen plaatsvonden, komen evenwel potsierlijk over: “(...) elke ochtend rond 6 u of 6u30 kwamen ze naar de winkel in een ranger. Ze plaatsten alle groenten in de ranger heel snel (...)”. Verzoeker legde een kopie van het contract neer (AD, stuk 5, Documenten, contract vzo-verheidsdienst), maar dit contract bevat geen datum en geen enkele indicatie van enige tegenprestatie vanwege de overheid in ruil voor de dagelijkse levering van verse groenten, hoewel verzoeker verklaarde dat dit contract de belangrijkste inkomstenbron voor zijn gezin was (*Ibid.*, p. 7). Verzoeker stelde dat hij nooit rechtstreeks contact had met zijn oom langs vaderszijde, die blijkbaar in Nangarhar verbleef (*Ibid.*, p. 6) en dat de contacten via zijn vader verliepen (*Ibid.*, p. 8). Verzoeker bleek niet bij machte de rang van zijn oom of de talibangroep waartoe deze behoorde te kunnen benoemen. Vreemd genoeg stelde verzoeker ook dat zijn oom niet op de hoogte was van de job van zijn vader (*Ibid.*, p. 9) zodat niet kan worden ingezien hoe die oom wél op de hoogte zou zijn van het contract van verzoeker met de overheid. Uit wat voorafgaat blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoeker dat zijn oom hem zou viseren omwille van zijn tewerkstelling.

5.1.3. Verzoeker roept zijn laaggeletterdheid, zijn jonge leeftijd en psychologische moeilijkheden in als verschoningsgrond voor de vaagheid van zijn verklaringen.

De Raad stelt in de eerste plaats vast dat verzoeker geen enkel begin van bewijs aanlevert van de psychologische problemen waarmee hij beweert te kampen. Voorts mag van verzoekers om internationale bescherming mag verwacht worden dat zij ondanks hun jeugdige leeftijd of lage scholingsgraad omtrent belangrijke feiten in hun leven, die de kern van hun asielaanvraag uitmaken, coherente en duidelijke verklaringen kunnen afleggen (cf. RvS 27 januari 2004, nr. 127.477; RvS 27 april 2000, nr. 86.933).

5.1.4. In zoverre verzoeker zich in zijn middel richt tegen de beslissing van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 24 november 2021 en twijfels koestert bij de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek, dringt zich de vaststelling op dat de Raad hiervoor niet bevoegd is. Zoals trouwens aangegeven bij de kennisgeving van de beslissing van de FOD Justitie van 24 november 2021, die in het administratief dossier werd opgenomen, staat er op grond van artikel 14, §1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State enkel een beroep open bij de Raad van State dat overeenkomstig artikel 19 binnen de 60 dagen na ontvangst van de beslissing moet worden ingediend. Indien verzoeker een probleem bij dit leeftijdsonderzoek wenste aan te kaarten, kon worden verwacht dat hij hiertoe de geëigende weg hanteerde. Verzoeker maakt evenwel niet aannemelijk dat hij het aangewezen rechtsmiddel heeft benut. Dit middelonderdeel betreffende de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek is niet-ontvankelijk.

5.1.5. Samen met de commissaris-generaal stelt de Raad vast dat de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde kopieën van de handgeschreven dreigbrieven (AD, stuk 5, Documenten, dreigbrieven taliban) bijzonder gering is omdat de authenticiteit ervan geenszins kan worden gegarandeerd. Bovendien sporen verzoekers verklaringen geenszins met de inhoud van de stukken. Zo gaf verzoeker te kennen dat hij twee dreigbrieven neerlegde en één brief van de malik (AD, stuk 4, bijkomende informatie, notities van

het persoonlijk onderhoud, 13 maart 2023, p. 11). De dreigbrieven zouden volgens zijn verklaringen aan hem gericht zijn en een oproep bevatten om zijn werk stop te zetten en deel te nemen aan de jihad (*Ibid.*). De neergelegde stukken bevatten echter geen brief van de malik. Het blijkt eigenlijk te gaan om bevelschriften die gericht zijn aan (andere) talibanstrijders van het district Bagrami en dus niet aan verzoeker. De brieven bevatten geen oproep om deel te nemen aan de jihad, maar houden de opdracht in om verzoeker op te sporen en aan te houden - of desnoods te doden - omwille van zijn activiteiten voor de legerbasis (AD, stuk 5, Documenten, vertaalde documenten 2-5).

Verzoeker wijst in zijn middel wederom op zijn lage scholingsgraad en ongeletterdheid, maar dit ontslaat hem niet van zijn verantwoordelijkheid om zich, desnoods met behulp van derden, deugdelijk te informeren over de inhoud van de stukken die hij zelf neerlegt. Bovendien is het volstrekt ongeloofwaardig dat verzoeker in het bezit zou zijn geraakt van berichten, die eigenlijk aan andere talibanstrijders zijn gericht en waarin hun plannen worden toegelicht. Verzoeker beweert in zijn middel dat onvoldoende rekening zou zijn gehouden met de neergelegde stukken, maar hij weerlegt op geen enkele manier de vaststelling dat zijn verklaringen en de inhoud van de neergelegde documenten niet overeenstemmen. Bovendien blijkt uit de landeninformatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en die door verzoeker niet wordt ontkracht, dat de authenticiteit en de betrouwbaarheid, zowel van documenten die uitgegeven zijn door de (voormalige) Afghaanse overheid als documenten afkomstig van andere personen of instanties, zoals de taliban, uitermate onzeker is (AD, stuk 6, Landeninformatie, COI Focus Afghanistan, Corruptie en documentfraude, 14 januari 2021). De neergelegde documenten werden geenszins buiten beschouwing gelaten omdat het kopieën betrof, zoals in de door verzoeker in zijn middel aangehaalde casus voor het EHRM (EHRM 18 november 2014, M.A. t. Zwitserland, nr. 52589/13). Verzoeker kan het ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen over de gang van zaken in Afghanistan niet ombuigen door te verwijzen naar de neergelegde documenten aangezien de documenten en zijn verklaringen niet overeenstemmen.

5.1.6. Wanneer, zoals *in casu*, geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

5.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

5.2.1. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 48/4 van de vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

5.2.2. Met betrekking tot de ‘ernstige schade’, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de vreemdelingenwet, dringt zich de vaststelling op dat door verzoeker geen concrete elementen heeft aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

5.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet, beroept op zijn vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft omwille van de door hem aangevoerde problemen met de taliban omwille van het contract betreffende de levering van groenten aan een militaire basis.

In de mate dat verzoeker, weze het summier, verwijst naar de actuele precare humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, kan worden verwezen naar wat dienaangaande in de bestreden beslissing (Bestreden beslissing p. 6-8) en in de aanvullende nota van de verwerende partij is opgenomen. Wanneer precare socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van opzettelijke gedragingen of omissies van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling. De kernvraag is of de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren, vermeld in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van een samenloop van allerhande objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen. Na lectuur van alle beschikbare landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Ook met betrekking tot de situatie van de gezondheidszorg in Afghanistan, toont verzoeker niet aan dat de stocktekorten en de onderbetaling van het zorgpersoneel veroorzaakt zouden worden door opzettelijke interventies van de taliban. De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn en het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren. Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19-pandemie. Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevroering van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, ontwrichting van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe. Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan die tot een andersluidende conclusie kunnen leiden.

5.2.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c) van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Wat de subsidiaire bescherming betreft, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, stelt verzoeker in zijn middel in wezen dat de beschikbare landeninformatie onvoldoende recent is om de actuele veiligheidssituatie en de mate van willekeurig geweld te beoordelen omdat de landeninformatie die in de bestreden beslissing wordt aangehaald, dateert van het voorjaar van 2022. Volgens verzoeker kan er bijgevolg niet te veel gewicht toegekend worden aan de conclusie dat het niveau van willekeurig geweld significant zou zijn gedaald, maar hij levert zelf noch in zijn verzoekschrift, noch in zijn aanvullende

nota recente landeninformatie aan die erop zou wijzen dat de mate van het willekeurige geweld in Afghanistan een stijgende tendens zou vertonen. Verzoeker toont evenmin aan dat er in zijn regio van herkomst (provincie Kabul) een situatie zou bestaan die van die aard is dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid aldaar een risico loopt op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

In haar aanvullende nota van 16 januari 2024 heeft de verwerende partij de actuele veiligheidssituatie geanalyseerd aan de hand van meer recente COI-rapportage van augustus en november 2022 en de EUAA *Afghanistan Country Focus* van december 2023. De commissaris-generaal heeft dus wel degelijk meer actuele landeninformatie aangewend om zijn beslissing te onderbouwen. De analyse van de verwerende partij luidt als volgt:

“Uit een grondige analyse (...) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers. Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘armed clashes’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED’s maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. ‘Explosive remnants of war’ waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van ‘targeted killings’. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio’s, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLEDA en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal

intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.”

5.2.5. Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er actueel in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. In de meest recente “*Country Guidance Afghanistan*” van het EUAA van januari 2023 wordt een overzicht geboden per provincie. De Raad stelt vast dat verzoeker heeft verklaard afkomstig te zijn uit de provincie Kabul. Uit de laatste *Country Guidance* van het EUAA blijkt dat er in de provincie Kabul nog wel geregeld gewelddadige incidenten plaatsvinden tussen ISKP en de Taliban, die hoofdzakelijk gericht van aard zijn, maar die ook burgerslachtoffers (*collateral damage*) veroorzaken. Er is dus nog wel sprake van een bepaalde mate van willekeurig geweld waarvan burgers het slachtoffer worden, maar er blijkt niet dat dit (willekeurig) geweld een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

Verzoeker is een valide jongeman en heeft geen persoonlijke omstandigheden aannemelijk gemaakt die voor hem het risico op slachtofferschap van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet verhogen.

6. Besluit

6.1. Er werd geen schending van de artikelen 48/3 en/of 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. Het enig middel is ongegrond. De Raad treedt de motieven van de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus bij en maakt deze tot de zijne.

6.2. Gelet op wat voorafgaat kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN